

EERLIJK, ZONDER DAT HET ZWAAR WORDT

Interactief theater in de klas rondom Ketj Koti

Een interactieve voorstelling die leerlingen aan het denken zet over de koloniale geschiedenis van Nederland. Daarmee gaat Maas theater en dans in 2022 het voortgezet onderwijs in, onder de werktitel: Schijn. Op Ketj Koti, jaarlijks op 30 juni en 1 juli, staan we stil bij de herdenking en afschaffing van de slavernij. Jasmin Deekman en Meis Köster, samen bekend als het duo Serióós, maken en spelen de voorstelling. Ze nemen je alvast mee in hun kijk op Ketj Koti en vertellen wat je van hun voorstelling kunt verwachten.

Wat betekent Ketj Koti voor jullie?

Jasmin: "Vroeger was Ketj Koti voor mij vooral een viering. Ik was mij nog niet bewust van wat die dag nou betekende. Dat is de afgelopen jaren wel veranderd. Ik ben steeds meer gaan herdenken en steeds minder gaan vieren, ook al geloof ik echt dat die twee samen mogen bestaan. Het is belangrijk om te vieren wat er al is veranderd en met die positieve energie de toekomst in te kijken."

Meis: "Ik zie Ketj Koti als een viering en als een herdenking van iets dat is afgeschaft maar nog steeds doorsuddert in het hier en nu. Ik weet nog niet altijd wat mijn plekje hierin is. Ik kom uit een wit Europees gezin. Daarom vind ik dat ik vooral veel moet luisteren. Tegelijkertijd voel ik dat ik juist heel hard moet praten. Ik kan er aan bijdragen dat we andere verhalen gaan vertellen, dat er geluisterd wordt naar de perspectieven waar eerder niet naar geluisterd werd."

Jullie ervaringen met Ketj Koti zijn heel anders. Hoe maak je daar samen één voorstelling van?

Jasmin: "Meis en ik zijn altijd heel eerlijk naar elkaar, zonder dat het zwaar wordt. Meis wit, ik ben zwart, en ondanks alle vooroordelen en stereotypen doen we toch alles samen. Daarom vind ik het ook heel tof dat onze voorstelling de klassen in gaat: zodat we de jongeren kunnen laten zien hoe wij dat doen."

Meis: "In de lessen die ik geef als dansdocent voel ik soms dat er over bepaalde dingen niet gesproken wordt in de groepen. Dat vind ik een eng idee. Het zou zo dope zijn als leerlingen ons zien en denken: 'zij schijnen overal licht op, en ze gaan nog steeds goed met elkaar. Hoe moeilijk en complex de onderwerpen ook zijn. Dat kan dus gewoon.'"

Alles wordt bespreekbaar dus. Wat kunnen we nog meer verwachten van jullie voorstelling?

Jasmin: "Een lach, ontspanning, liefdevolle confrontatie, naar elkaar luisteren, begripvol zijn. En gewoon hiphop. En ik denk dat we door het lokaal gaan vliegen!"

Meis: "We kaarten serieuze dingen aan met humor en in een ritmische stijl. En ik kan niet wachten om interactie aan te gaan met de leerlingen. Publieksparticipatie is zo belangrijk voor ons, omdat iedereen dan voelt: 'ik draag hier ook aan bij.'"